

Vragen over Redding/Behoudenis

Door: pastor Ricky Kurth

Wat moet ik doen om van mijn zonden gered te worden?

De genoemde teksten komen uit de Statenvertaling

Dat is de belangrijkste vraag in dit artikel. **Het is de belangrijkste vraag ter wereld**, omdat het de vraag is die correct moet worden beantwoord als je de eeuwigheid in de hemel hoopt door te brengen, in tegenstelling tot het ondergaan van de eeuwige kwelling die gepaard gaat met de enige alternatieve bestemming van mensen, namelijk de Hel. Het is de vraag die de gevangenebewaarder van Filippi aan Paulus en Silas stelde (Handelingen 16:30), een vraag, vers 29, die ze beantwoordden door te antwoorden:

"Hand 16:31: Geloof in den Heere Jezus Christus, en gij zult zalig worden, gij en uw huis.

Nu zijn veel mensen bang voor dat woord 'zalig', maar dat hoeft niet. Het is een woord dat de Bijbel keer op keer gebruikt (Rom. 10:13; 2 Tim. 1:9, enz.). Het is een woord dat de hymneschrijver John Newton gebruikte toen hij die meest geliefde van alle Christelijke hymnen schreef:

"Verbazingwekkende genade, hoe zoet het geluid dat een stakker als ik redde."

Je hebt dat lied waarschijnlijk ooit in je leven gezongen. Misschien ken je zelfs alle woorden. **Maar bent u gered?**

Weet je, we noemen de Heer Jezus onze Verlosser. Welnu, het doel van een Verlosser is om mensen te redden! Als u niet gered bent, kunt u dat nu wel zijn. Als je je afvraagt hoe, heb je misschien gemerkt dat Paulus de gevangenebewaarder vertelde dat hij in de Heer Jezus Christus moest geloven om gered te worden. De meeste mensen denken dat ze zich goed moeten gedragen om gered te worden, maar Gods Woord zegt dat we alleen maar hoeven te geloven!

De bijzonderheden

Als u zich afvraagt wat u specifiek over Christus moet geloven om gered te worden, merk dan op dat nadat Paulus en Silas de gevangenebewaarder hadden gezegd in de Here Jezus te geloven, "*zij tot hem het Woord des Heren spraken*" (Handelingen 16:32). Hoewel de Bijbel ons niet vertelt wat de apostelen die avond tegen de gevangenebewaarder zeiden, kunnen we weten wat ze hem vertelden door de brieven te vergelijken die Paulus later schreef. Deze brieven vertellen ons dat ze zijn begonnen door ervoor te zorgen dat de gevangenebewaarder zijn behoefte aan redding begreep door erop te wijzen dat voor ieder mens geldt: "*Want zij hebben allen gezondigd, en derven de heerlijkheid Gods*" (Rom. 3:23).

De apostelen zouden dan zeker de man en zijn gezin hebben geïnformeerd dat er consequenties zijn aan zonde. Ze zouden hebben uitgelegd dat "het loon van de zonde de dood is" (Rom. 6:23), en dat dit loon meer inhoudt dan alleen de lichamelijke dood. Sinds onze eerste ouders van de verboden vrucht aten, is het altijd zo geweest dat "de ziel die zondigt, die zal sterven" (Ezech. 18:4), evenals het lichaam. Dit verwijst naar de eeuwige dood van de ziel in de poel des vuurs voor alle eeuwigheid, een dood waarnaar de Bijbel verwijst als "de tweede dood" (Openb. 20:14).

Maar nadat Paulus en Silas de gevangenebewaarder en zijn familie het slechte nieuws van deze gevolgen hadden verteld, zouden ze zich haasten om het goede nieuws van het evangelie met hen te

delen! Terwijl het loon van de zonde de dood is, "is de gave van God het eeuwige leven door Jezus Christus, onze Heer" (Rom. 6:23). De meeste mensen denken dat ze redding moeten verdienen door goed te zijn. Maar dat zou redding "loon" maken, en God zegt dat eeuwig leven een geschenk is! Je kunt geen cadeau verdienen. Een geschenk kan alleen worden ontvangen. En, zoals Paulus tegen de gevangenenbewaarder zei, de manier om deze gave te ontvangen is door in de Here Jezus Christus te geloven.

De specifieke dingen die over de Heer moeten worden ontvangen en geloofd om behouden te worden, zijn de dingen die de apostel Paulus zelf heeft "ontvangen" (1 Korintiërs 15:3) en aan de Korintiërs heeft "overgeleverd" dat Christus voor onze zonden is gestoven... begraven en... ten derde dage weer is opgestaan' (vs. 3-4). Dit is het evangelie waardoor de Korintiërs "verlost" werden van hun zonden (vers 2), en het evangelie waardoor ook wij gered worden. We verdienen het om voor onze zonden te sterven, maar Christus is voor onze zonden gestorven, en nu hoeven wij niet voor onze zonden te sterven!

Nee, de meeste mensen zeggen te geloven dat Christus stierf voor hun zonden, maar in werkelijkheid doen ze dat niet. Dat kun je zien, want als je ze vraagt waarom ze denken dat ze naar de hemel gaan, antwoorden ze door te zeggen: 'Omdat ik goed probeer te zijn.' Als dat jou omschrijft, mag ik dan met alle vriendelijkheid zeggen dat je niet weet wat het betekent om een Verlosser te zijn!

Wanneer een man begint te verdrinken aan het strand, kan de badmeester hem niet redden totdat hij stopt met proberen zichzelf te redden! Zolang hij met zijn benen schopt en met zijn armen zwaait, kan de beste badmeester ter wereld hem niet redden. En de beste Verlosser van de zielen van mensen - de enige Verlosser van de zielen van de mensen, kan je niet van je zonden redden totdat je stopt met proberen jezelf te redden door goed te zijn.

Speel niet met de eeuwigheid

Als je niet zeker bent van hetgeen ik probeer te zeggen, stel je dan eens voor dat je een gokprobleem hebt en dat je een miljoen dollar aan gokschulden hebt opgebouwd. Op een dag jagen een paar zeer slechte mannen je op en zeggen dat ze je gaan vermoorden tenzij je betaalt. Je bent natuurlijk doodsbang, want je hebt het geld niet meer, je hebt het allemaal vergokt.

Dan belt een vriend om te zeggen: "Ik heb over je probleem gehoord en ik heb je schuld betaald". Nu moet je een beslissing nemen. Geloof je uw vriend als hij zegt dat hij uw schuld heeft betaald? Als je dat niet doet, moet je gewoon blijven proberen om je schuld zo goed mogelijk te betalen. Maar als je je vriend gelooft als hij zegt dat hij je schuld heeft betaald, dan bedank je hem gewoon en berust in wat hij voor je heeft gedaan.

Dat is alles wat God van u vraagt om van uw zonden gered te worden. Geloof dat Christus voor uw zonden heeft betaald, en berust dankbaar in wat Hij voor u deed aan het kruis van Golgotha. Als u dat doet, zegt de Bijbel dat u gered bent. Je hebt er Gods woord over! Natuurlijk, als je Hem niet gelooft als Hij zegt dat er voor je zonden betaald is, dan zul je gewoon moeten blijven proberen voor je zonden te betalen op je eigen manier, door goede werken te doen - iets waarvan de Bijbel zegt dat je dat niet kunt doen. Gods Woord maakt heel duidelijk dat verlossing...

"Titus 3:5:niet uit de werken der rechtvaardigheid, die wij gedaan hadden, maar naar Zijn barmhartigheid,.....".

"Ef. 2:8-9: 8 Want uit genade zijt gij zalig geworden door het geloof; en dat niet uit u, het is Gods gave; 9 Niet uit de werken, opdat niemand roeme.

"Rom. 4:5: Doch dengene, die niet werkt, maar gelooft in Hem, Die den goddeloze rechtvaardigt, wordt zijn geloof gerekend tot rechtvaardigheid.

Als je nog steeds niet zeker weet wat ik probeer te zeggen, heb ik een kleine oefening voor je. Later vandaag, of misschien morgen, gaat u een goede daad doen of iets zondigs vermijden. Op dat moment zul je in de verleiding komen om te denken: "Ik heb net geholpen om mijn weg naar de hemel te betalen".

Wanneer moeten we zondaars vragen om "het zondaarsgebed" te bidden om gered te worden? Dat gebeurt echt, stop daar mee en zeg: "Nee, de Bijbel zegt dat de enige manier waarop ik in de hemel kan komen, is door te geloven dat Christus voor mijn zonden is gestorven en weer is opgestaan". Houd dat gewoon vol, en uiteindelijk zul je leren om op Christus te vertrouwen als je Verlosser, en volledig te rusten in wat Hij voor je deed.

Ik beloof je dit: duizend jaar vanaf dit moment zul je je dit moment herinneren. En of u er met vreugde aan terugdenkt of met eeuwige spijt hangt af van de beslissing die u neemt om de Heer Jezus Christus als uw Verlosser te vertrouwen. Zoals Paulus tegen de gevangenenbewaarder van Filippi zei: *"Geloof in de Here Jezus Christus en u zult behouden worden"* (Handelingen 16:31).

Ik pauzeer hier om op te merken dat, toen Paulus en Silas eraan toevoegden: "en uw huis" (Handelingen 16:31), ze niet suggereerden dat hij kon geloven voor zijn familie. Redding bij volmacht is nergens te vinden in de Heilige Schrift. Ze bedoelden eerder dat zijn familieleden ook gered konden worden als ze ook geloofden. We weten dat dit zo is omdat het volgende vers zegt dat "zij tot hem het Woord des Heren spraken en tot allen die in zijn huis waren" (vers 32). Het zou niet nodig zijn geweest om het Woord van de Heer tot de familie van de gevangenenbewaarder te spreken als hij namens hen had kunnen geloven.

Welnu, zoals je kunt zien, maakte God het heilsplan heel eenvoudig: geloof en word gered. Het probleem is, mensen maken het ingewikkeld! En één van de meest subtiele manieren waarop ze het evangelie gecompliceerd maken, leidt ons naar onze volgende, veel gestelde, vraag:

Moeten we zondaars vragen om "het zondaarsgebed" te bidden om gered te worden?

Als je niet bekend bent met wat 'het zondaarsgebed' wordt genoemd, is het een gebed dat in feite de feiten herhaalt van de eenvoudige evangelieboodschap van redding die we net hebben herhaald in ons antwoord op de vorige vraag. Er zijn veel variaties op het gebed, maar meestal klinkt het ongeveer als volgt:

"God, ik weet dat ik een zondaar ben en het verdien om voor mijn zonden te sterven; maar ik weet dat Christus voor mijn zonden stierf en weer opstond. Ik geloof dit en ik vraag U om mij te redden."

Nu, dat klinkt zeker onschuldig genoeg, nietwaar? Ik bedoel, het is gewoon een gebed dat de bijzonderheden van het evangelie hardop bidt (1 Kor. 15:3,4). Wat kan daar mis mee zijn?

Welnu, het probleem met het zondaarsgebed is dat God ons nooit vraagt om het evangelie te bidden, Hij vraagt ons alleen om het evangelie te geloven. Iemand vragen om het evangelie te bidden, voegt dus iets toe aan Gods eenvoudige vereiste van geloof voor redding. En als je er goed over nadent, en

voegt het een werk toe aan het ontvangen van iets waarvan God zegt dat het een geschenk is (Rom. 6:23).

Misschien denk je: "Bidden is een werk?" Welnu, in zijn schrijven aan de Kolossenzen sprak de apostel Paulus goed over een man genaamd Epafraas, die hij hun beschreef als "altijd vurig voor u werkend in gebeden" (Kol. 4:12). Als je kunt werken in gebed, dan moet gebed een werk zijn. Het is misschien geen heel groot werk, maar redding is UIT genade DOOR het geloof alleen, los van werken (Ef. 2:8-9; 2 Tim. 1:9; Titus 3:5). En op het moment dat je ook maar het minste werk aan genade toevoegt, houdt het op genade te zijn (Rom. 11:6).

Een ander probleem, met het vragen van een zondaar om het zondaarsgebed te bidden, is dat hij zich jaren later kan afvragen of hij het wel goed heeft gebeden. Dat wil zeggen, hij kan zich afvragen of hij de juiste woorden op de juiste manier heeft gezegd. En aangezien het zondaarsgebed niet in de Bijbel staat, kan hij niet controleren of hij het goed heeft gebeden, wat hem ertoe kan brengen te twifelen of hij echt gered is.

Als je het zondaarsgebed bad toen je gered werd, hoef je je niet af te vragen of het bidden van dit gebed op de één of andere manier het evangelie ontkracht waarvan je geloofde dat je gered was. Ik heb dit gebed ook gebeden. Maar het evangelie **bidden** is niet wat ons heeft gered, het evangelie **geloven** is wat ons het eeuwige leven heeft gegeven. Op het moment dat u het evangelie geloofde, vertrouwde u Christus met uw eeuwige bestemming, een geestelijke ontmoeting die de apostel Paulus beschrijft in Efeziërs 1:13 zonder vermelding van het bidden van het zondaarsgebed. Over Christus gesproken, zegt hij:

"Ef. 1:13: In Welken ook gij zijt, nadat gij het woord der waarheid, namelijk het Evangelie uwer zaligheid gehoord hebt; in Welken gij ook, nadat gij geloofd hebt, zijt verzegeld geworden met den Heiligen Geest der belofte;

Paulus zegt dat nadat je de feiten van het evangelie hoorde en ze geloofde, je verzegeld werd met de Geest. God wachtte niet totdat je de feiten van het evangelie in gebed herhaalde en God vroeg om je te redden voordat hij je verzegelde voor tijd en eeuwigheid.

Een veel voorkomende variatie op het zondaarsgebed leidt tot onze volgende veel gestelde vraag:

Moeten we een zondaar aanmoedigen om Jezus in zijn hart te vragen om gered te worden?

Zoals met de meeste dwalingen, is het 'gebed van de zondaar', dat we in het antwoord op onze vorige vraag hebben besproken, verergerd tot nog meer dwaling. Zoals we in ons vorige antwoord zagen, is het zondaarsgebed een gebed waarbij we de feiten van het evangelie hardop bidden en vragen om gered te worden.

Maar sommigen gingen nog een stap verder in deze fout en voegden dingen aan het gebed toe die NIET in het evangelie staan. Dingen zoals Jezus in je hart vragen om gered te worden.

Om eerlijk te zijn, de mensen die suggereren dat zondaars de Heer in hun hart vragen, doen dat goed. Zij weten dat nadat u gered bent, het voor u waar is dat "Jezus Christus in u is" (2 Kor. 13:5), en Paulus geeft de locatie van het huis van Christus in u toen hij bad "Opdat Christus door het geloof in uw harten wone" (Efeziërs 3:17). Zo weten we dat de Heiland in onze harten woont in de persoon van de Heilige Geest (2 Kor. 1:22). **(1)**

(1). Het "hart" in de Schrift is een ander woord voor de geest (Hebr. 8:10; Jakobus 4:8). Er is een reden waarom het gebied aan weerszijden van je voorhoofd je tempel wordt genoemd. Het is altijd al begrepen dat de persoon die je werkelijk bent in je geest aanwezig is. Wanneer je gered wordt, wordt je geest "de tempel van de Heilige Geest" (1 Kor. 6:19), en de Geest neemt ook zijn intrek in je geest.

Het probleem met het vragen aan Christus, om in je hart te komen, is dat de Bijbel zondaars nooit vertelt om Hem in hun hart te vragen. En de reden dat er nergens staat om dit te doen, is omdat, wanneer een zondaar het evangelie gelooft, de Heer zijn hart binnenkomt, of hij Hem dat nu vraagt of niet. Dus Jezus in je hart vragen om gered te worden, verwacht de middelen tot redding met het resultaat van redding.

De intrede van Christus in uw hart wanneer u gelooft is één van de vele resultaten van verlossing die u verkrijgt op het moment dat u gelooft zonder dat u er om hoeft te vragen. Deze omvatten zaken als vergeving van zonden, verlossing, rechtvaardiging en heiliging. U hoeft niet om één van deze dingen te vragen; u ontvangt ze op het moment dat u op Christus als uw Verlosser vertrouwt. Het hoort er allemaal bij, het is als het ware een bundel.

Wel eens van bundelen gehoord? Dit is het ultieme voor wat betreft bundelen! En de zegen om Christus in je hart te hebben, zonder dat je het Hem hoeft te vragen, maakt deel uit van die gezegende bundel.

Dit brengt ons bij een andere vraag die vaak gesteld wordt over redding, dat is iets anders dat vaak aan het evangelie wordt toegevoegd in het zondaarsgebed:

Moeten we tegen een zondaar zeggen dat hij moet beloven dat hij Christus de Heer van zijn leven zal maken om gered te worden?

Terwijl de fout van "het zondaarsgebed", die we eerder bespraken steeds groter wordt, worden zondaars soms aangemoedigd om te bidden: "Jezus, ik maak u nu de Heer van mijn leven", om gered te worden. Het probleem met het vertellen aan Christus dat je Hem de Heer van je leven zal maken in een gebed dat je bidt om gered te worden, is dat, wanneer je iemand tot je Heer maakt, je belooft hem te gehoorzamen. De Heer Jezus vroeg eens aan Zijn apostelen:

"Lukas 6:46: En wat noemt gij Mij, Heere, Heere! en doet niet hetgeen Ik zeg?"

Met dat in gedachten, als een zondaar belooft om Christus de Heer van zijn leven te maken in een gebed dat hij bidt om gered te worden, zweert hij om de dingen te doen die de Heer hem zegt later te doen nadat hij gered is. Maar wat gebeurt er als hij later niet doet wat de Heer hem zegt te doen? Als hij beloofde om Christus tot zijn Heer te maken om gered te worden, en Hem vervolgens teleurstelt door in zonde te vallen, zal hij zich waarschijnlijk afvragen of hij echt gered is.

Geliefden, verwar een zondaar niet door te beloven dat hij Christus tot zijn Heer zal maken, terwijl u alleen maar wilt dat hij Christus tot zijn Verlosser maakt. Als u dat doet, verwacht u dat Christus hem van zijn zonden zal redden met wat hij geacht wordt te doen om verlost te worden van zijn zonden. Als je niet zeker weet wat ik daarmee bedoel, bedenk dan dat Paulus, nadat hij de Efeziërs had verteld dat ze gered waren uit genade, door het geloof zonder werken (Ef. 2:8-9), eraan toevoegde:

"Ef. 2:10: Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus tot goede werken, welke God voorbereid heeft, opdat wij in dezelve zouden wandelen."

Wanneer een zondaar wordt gered, maakt God hem "een nieuw schepsel" in Christus (2 Kor. 5:17), en Paulus zegt hier dat hij "in Christus Jezus is geschapen tot goede werken". Met andere woorden, de reden dat God ons redt en ons nieuwe schepselen in Christus maakt, is dat we in goede werken zouden wandelen.

Maar merk op dat Paulus NIET zegt dat een nieuw schepsel in goede werken moet wandelen. Hij zegt dat hij 'zou moeten'. Om te zeggen dat hij in goede werken moet wandelen, horen we van onze vrienden die geloven in wat "Lordship Salvation" wordt genoemd, nog een andere fout die verband houdt met het zondaarsgebed. "Lordship Salvation" is tegenwoordig zo "in" dat het belangrijkste uitgangspunt het onderwerp is van onze volgende veel gestelde vraag.

Opmerking van de vertaler: op mijn website, onder "boeken" vindt u een boek met als titel "Lordship Salvation". www.bedelingdergenade.nl

Als een gelovige niet in goede werken wandelt, bewijst dat dan dat hij niet gered is?

Degenen die vasthouden aan de leer van "Lordship Salvation" zouden deze vraag met ja beantwoorden. Ze erkennen dat we niet gered worden door goede werken, maar ze leren dat als je gered wordt, je goede werken zult doen; en als u dat niet doet, betekent dit dat u niet gered bent. Maar zoals we in ons laatste antwoord zagen, zegt de apostel Paulus dat we in goede werken zouden wandelen (Ef. 2:10). Betekent dat niet dat we dat misschien niet zullen doen?

Onder de Wet vertelde Mozes het volk van Israël altijd wat ze moesten doen. Zijn geschriften staan vol met "gij zult" en "gij zult niet". Maar onder de genade vertelt de apostel Paulus de leden van het Lichaam van Christus altijd wat we zouden moeten doen als antwoord op alles wat God ons, uit Zijn genade, heeft gegeven.

Bijvoorbeeld: "wij zouden moeten wandelen in nieuwheid des levens" (Rom. 6:4). Als je gered wordt, krijg je een nieuw leven, en Paulus zegt dat je erin zou moeten wandelen! Hij zegt echter niet dat je erin moet wandelen, of het zal bewijzen dat u niet gered bent. De Korinthiërs waren "vleselijk" en wandelden "als mensen" (1 Kor. 3:3); dat wil zeggen, ze wandelden als niet geredde mensen, in plaats van in nieuwheid van leven te wandelen. Maar Paulus noemde hen "heiligen" (1 Kor. 1:2), waarmee hij bewees dat Gods volk niet altijd doet wat het zou moeten doen!

Paulus zegt ook "we moeten de zonde niet dienen" (Rom. 6:6) en "we moeten God vrucht dragen" (7:4). Hij zegt dat "we moeten dienen in nieuwheid des geestes" (7:6), en "we moeten geen slechte dingen begeren" (1 Kor. 10:6). Bovendien zegt onze apostel dat we niet voor onszelf moeten leven, maar voor Christus (2 Kor. 5:15).

Toen Paulus verder leerde dat we ons: "moeten onthouden van hoererij" (1 Thess. 4:3), was dit duidelijk een les die werd gemist door de man in Korinthe die met zijn stiefmoeder sliep (1 Kor. 5: 1-2). Degenen die vasthouden aan "Lordship Salvation" worden gedwongen te concluderen dat deze man niet werd gered vanwege zijn zondige gedrag. Maar Paulus vertelde de Korinthiërs niet om deze man het evangelie te verkondigen. Hij zei hun dat ze hem uit de gemeente moesten zetten (vers 5,13).

Een wereld van verschil

Het is gewoon onmogelijk dat deze man, van 1Kor.5:1-2, niet is gered. Bij het geven van instructies met betrekking tot hem maakte Paulus een duidelijk onderscheid tussen "de hoereerders van deze wereld"

en "een broeder" die betrokken was bij hoererij (1 Kor. 5:9-11). Hij adviseerde de Korinthiërs dat, hoewel ze het niet konden vermijden om op het werk of op andere plaatsen in het leven met niet geredde hoereerders om te gaan, de broeder die betrokken was bij hoererij moest worden vermeden door hem uit de gemeente te zetten (vers 5, 13). Het feit dat hij verschillende instructies geeft over geredde en niet-geredde zondaars, bewijst dat het mogelijk is voor een broeder in Christus om hoererij te bedrijven.

Als gelovige zou je je moeten onthouden van hoererij, maar het bewijst niet dat je niet gered bent als je dat niet doet. Niet lang geleden kreeg ik een telefoontje van een broeder die echt worstelt met deze zonde, maar het getuigenis van zijn geloof in Christus was rotsvast. Hij begreep het evangelie en had het geloofd, dus er is geen reden om zijn redding in twijfel te trekken omdat hij de Heer op dit gebied niet gehoorzaamde. Onze redding rust niet op wat we doen; het berust op wat Christus voor ons deed op het kruis van Golgotha.

Andere christenen worstelen met alcohol, ondanks het feit dat Paulus vermaant dat "we nuchter, rechtvaardig en godvruchtig moeten leven" (Titus 2:12). De heiligen in Korinthe werden dronken bij het vieren van het avondmaal (1 Kor. 11:20,21). Ik zou dat handelen nauwelijks "nuchter, rechtvaardig en godvruchtig" noemen, maar Paulus noemde hen heiligen.

Zoals u kunt zien, weerleggen alleen de Korinthiërs de leer van Lordship Salvation. We weten dat Christus hun Heer was, want Paulus sprak dertien keer tot hen over "onze Heer" in zijn twee brieven aan hen. Christus was hun Heer; ze gedroegen zich gewoon niet alsof Hij hun Heer was. Ze waren heiligen; ze gedroegen zich gewoon niet als heiligen. Wanneer Christenen tegenwoordig "zich verzetten", moeten we ze vriendelijk instrueren om te erkennen wie God hen in Christus heeft gemaakt en te bidden dat ze zich zullen bekeren (2 Tim. 2:24-25).

Als het zeker was dat Christenen zouden wandelen zoals ze zouden moeten, dan zou Paulus niet hebben moeten "begeren" en "bidden" dat de Kolossenzen "zouden wandelen de Heer waardig tot alle behaaglijkheid, in alle goede werken vrucht dragende" (Kol. 1:9- 10). Het is hier interessant dat Paulus de goede werken waarmee we bezig zijn vrucht noemt. Iedereen die ooit een fruitboom heeft gehad, weet dat fruitbomen niet altijd vruchten afgeven. Wanneer dat gebeurt, wordt de identiteit van de boom als fruitboom nooit in twijfel getrokken. Evenzo moet de identiteit van een persoon als Christen niet in twijfel worden getrokken als hij er niet in slaagt vrucht te dragen voor de Heer.

Waar is de controlelijst?

Degenen die Lordship Salvation aanhangen, staan erop dat zondige mensen niet gered mogen worden, maar ze kunnen je niet vertellen welke zonden bewijzen dat je niet gered bent en welke niet. En de reden dat ze je dit niet kunnen vertellen, is dat er geen lijst van zonden in de Schrift is die zegt dat het begaan van bepaalde zonden bewijst dat je niet gered bent. En om te zeggen dat een mens niet gered kan worden als er geen lijst van zonden is die hij kan controleren om te zien of hij gered is, betekent dat hij er nooit zeker van kan zijn dat hij gered is. Hoe komt dat overeen met wat Johannes schreef toen hij zei:

"1 Joh. 5:13: Deze dingen heb ik u geschreven,.....opdat gij weet, dat gij het eeuwige leven heb....."

Als je die passage nakijkt, zul je zien dat Johannes zich richtte tot degenen die 'geloven', niet tot degenen die zich gedragen.

Om eerlijk te zijn, sommigen die vasthouden aan Lordship Salvation zeggen dat er lijsten met zonden zijn die kunnen worden gecontroleerd om te bepalen of u al dan niet gered bent. Deze twee lijsten, gevonden in 1 Korintiërs 6:9-10 en Galaten 5:19-21, eindigen met een onheilspellende waarschuwing dat degenen die deze zonden begaan, het koninkrijk van God niet kunnen beërven. Vergeet niet hoe we hebben geleerd dat God een verschil ziet tussen geredde en niet-geredde hoereerders, geredde en niet-geredde dronkaards, enz., wat aangeeft dat een gered persoon deze zonden kan begaan.

En er is in de tussentijd nog iets anders om over deze verzen na te denken. Als je deze lijsten maakt om te spreken over zonden die een persoon niet kan begaan en toch gered kan worden, kun je maar beter hopen dat je nooit iets hebt begeerd (1 Kor. 6:10) noch iemand gehaat (Gal. 5:20). Je redding is ook in ernstige twijfel als je ooit boos op iemand bent geweest, want "toorn" staat ook op één van deze checklists (Gal. 5:20). En aangezien het woord "strijd" (5:20) verwijst naar een meningsverschil dat u met iemand zou kunnen hebben, zullen dergelijke meningsverschillen in uw verleden op dezelfde manier uw redding in twijfel trekken. "Afgunst" en "feestvreugde" worden ook genoemd op deze lijsten (Gal. 5:21), en ik ken geen Christenen die niet op één of ander moment jaloers zijn geweest op iets en genoten hebben van dingen waarvan ze niet hadden moeten genieten.

Als we onze Lordship Salvation-vrienden hierop wijzen, trekken ze zich vaak terug in het standpunt dat je deze zonden niet te vaak kunt begaan; dat wil zeggen, je kunt niet in deze zonden leven en toch gered worden. Maar de Bijbel zegt nooit hoe vaak deze overtredingen kunnen worden begaan voordat ze je ongeschikt maken voor een erfenis in het koninkrijk van God. Dit zou betekenen dat u, nogmaals, niet zeker kunt zijn van uw redding, iets dat in strijd is met de leer van het Woord van God (Rom. 8:35-39).

Lordship Salvation is Bijbels

Voordat we dit belangrijke en actuele onderwerp verlaten, haasten we ons eraan toe te voegen dat Lordship Salvation Bijbels is, het is gewoon NIET dispensationeel Bijbels. Eén van de passages die de voorstanders van deze leer graag gebruiken om hun standpunt naar voren te brengen, is Jakobus 2:14-24, waar de apostel vraagt:

“Jac. 2:14-24: 14 Wat nuttigheid is het, mijn broeders, indien iemand zegt, dat hij het geloof heeft, en hij heeft de werken niet? Kan dat geloof hem zaligmaken?.....geloof, indien het de werken niet heeft, is bij zichzelf dood..... dat een mens uit de werken gerechtvaardigd wordt, en niet alleenlijk uit het geloof?

Het lijkt geen twijfel dat deze passage van de Schrift duidelijk bevestigt dat er zonder werken geen redding kan zijn. Maar degenen die zich houden aan het cruciale Bijbelstudieprincipe van "het recht snijden van het woord der waarheid" (2 Tim. 2:15) weten dat Jakobus zijn brief schreef "aan de twaalf stammen" van Israël (Jakobus 1:1). Ze weten ook dat de Joden aan wie Jacobus schreef op weg waren naar de Verdrukking die zou hebben plaatsgevonden als de bedeling van genade het profetische programma niet had onderbroken. Dat is de reden waarom de specifieke werken die hij in die passage citeert, werken zijn die tegemoet komen aan een specifieke behoefte die zal ontstaan in de Verdrukking:

“Jac. 2:15-16: 15 Indien er nu een broeder of zuster naakt zouden zijn, en gebrek zouden hebben aan dagelijks voedsel;

16 En iemand van u tot hen zou zeggen: Gaat henen in vrede, wordt warm, en wordt verzadigd; en gijlieden zoudt hun niet geven de nooddriftigheden des lichaams, wat nuttigheid is dat?

Terwijl barmhartige werken zoals het voeden van de hongerigen en het kleden van de naakten in elke bedeling prijzenswaardig zijn, zullen ze vooral belangrijk zijn in de Verdrukking. Als het beest zijn merkteken geeft, zullen mensen geen voedsel of kleding kunnen kopen zonder dat merkteken (Openb. 13:16-17). Op die verschrikkelijke dag zullen velen van Gods volk zichzelf "naakt en verstoken van dagelijks voedsel" vinden. Wetende dat gelovigen aarzelen om hun voorzieningen met anderen te delen, uit angst dat ze zelf zonder voedsel en kleding komen te zitten, heeft God dit soort werken een onderdeel van het heilsplan zelf gemaakt. De Heidense naties zullen ook hun geloof moeten tonen door werken als deze om gered te worden (Matth. 25:31-46).

Maar werken als deze zijn geen duidelijke indicatie van verlossing in de huidige bedeling van genade. Veel maatschappelijke en gemeenschapsgerichte organisaties werken alleen om humanitaire redenen om de armen in hun gemeenschappen te voeden en te kleden. Maar als mensen hun geloof in Christus uitdrukken met deze werken in de verdrukking, zullen ze zeker weten dat ze gered zijn, zoals de apostel Johannes in zijn eerste brief uitlegde:

"1 Joh. 3:17-19: 17 Zo wie nu het goed der wereld heeft, en ziet zijn broeder gebrek hebben, en sluit zijn hart toe voor hem, hoe blijft de liefde Gods in hem?..... laat ons niet liefhebben met den woorde, noch met de tong, maar met de daad en waarheid. En hieraan kennen wij, dat wij uit de waarheid zijn, en wij zullen onze harten verzekeren voor Hem.

Waardoor konden de lezers van Johannes hun hart verzekeren dat ze gered waren? "Hierbij", door precies die werken te doen die Jakobus als verplicht voor redding heeft gespecificeerd, die van het leveren van "het goede van deze wereld" aan mensen in nood. Door, 'lief te hebben met het woord' en niet 'met de daad', is zeggen: '*Gaat henen in vrede, wordt warm, en wordt verzadigd*' (Jakobus 2:16). Het uitspreken van dergelijke woorden was niet genoeg om de ziel van een mens te redden toen Jakobus die woorden schreef, en het kon degenen die ze spraken geen zekerheid van redding bieden. Dit zal ook het geval zijn in de komende Verdrukking.

Het maken van een checklist

Zie je, geliefden, redding voor Gods volk in Israël is altijd geweest door geloof plus werken, en mensen konden er zeker van zijn dat ze gered waren als ze het werk deden dat God vereiste. Te beginnen met Abraham, hij was het door geloof plus het werk van de besnijdenis (Gen. 17:9-14). Als een Hebreëer in die tijd geloofde en besneden werd, kon hij zeker zijn van eeuwig leven. Later was het houden van de Wet van Mozes een werk dat werd toegevoegd aan wat een Hebreëer moest doen om gered te worden (Lev. 18:5 vgl. Lukas 10:25-28). Dus als een besneden man in Israël geloofde en op de feestdagen in Jeruzalem verscheen en de voorgeschreven dierenoffers enz. bracht, kon hij er zeker van zijn dat hij voor eeuwig zou "leven" (Lev. 18:5). In het Nieuwe Testament werd de waterdoop toegevoegd aan Gods vereisten voor redding (Markus 1:4; 16:16; Lukas 3:3; Handelingen 2:38; I Petr. 3:21). Als een Hebreëer geloofde en de waterdoop toevoegde aan de werken die hij al had verricht, kon ook hij zeker zijn van eeuwig leven.

Dus tegen de tijd dat de Heer Jezus door Israël wandelde, had het volk van Israël een checklist voor redding. Als ze geloofden en zich lieten besnijden, de wet van Mozes hielden en zich lieten dopen, konden ze er zeker van zijn dat ze gered waren. Toen Jakobus de werken toevoegde die nodig zouden zijn om in de Verdrukking te worden gered, konden degenen die aan deze nieuwe voorwaarden voldeden eveneens hun hart voor God verzekeren.

Vandaag echter, in de bedeling van genade, staat er maar één ding op de checklist. Vandaag zegt God ons om te geloven en niets te doen om gered te worden. Als we geloven en niet proberen God te behagen met werken van welke aard dan ook, hoeven we ons nooit af te vragen of we gered zijn.

En dus zeggen we dat Lordship Salvation Bijbels is, het is gewoon niet dispensationeel Bijbels. Dat wil zeggen, het staat in de Bijbel, het staat alleen niet in het deel van de Bijbel dat is geschreven aan mensen die tegenwoordig leven in "*de bedeling der genade Gods*" (Efeziërs 3:2). Wat een getuigenis van het belang van het Bijbel-studieprincipe, dat genade gelovigen overal ter wereld dierbaar is, namelijk het recht snijden van het Woord der waarheid. (2 Tim. 2:15) Statenvertaling!